

ملاقات و مواجهه با خدا: موسی و پیمان

هفته گذشته ما در مورد دعوت موسی از طریق پروردگار شنیدیم که در داستان از طریق بوته سوزان با او سخن گفت (خروج فصل ۳). خداوند موسی را نزد پادشاه فرعون می فرستد تا قوم خود، بنی اسرائیل را از مصر بیرون بیاورد. خدا قول داد با آنها باشد. کتاب خروج همچنان داستان طولانی پیاپی روی به سوی آزادی در سرزمین موعود را با فراز و نشیب های فراوان روایت می کند.

امروز ما روی پیمان و میثاق تمرکز داریم. کتاب مقدس ما در دو بخش عهد عتیق و عهد جدید است. کلمه عهد را می توان به عنوان "میثاق" ترجمه کرد. خداوند از طریق موسی عهد و پیمان بسیار ویژه ای بست - توافق با مردم. قول الزام آور این است که 'من خدای تو خواهم بود، تو قوم من خواهی بود'. این یک رابطه بسیار خاص تعهد است، مانند ازدواج مسیحی - "در بهترین یا بدترین، در ثروتمندی یا فقر، در بیماری و سلامتی". اما مردم همچنان نافرمانی می کنند. قوم خدا عهدشان با خدا را شکستند.

موسی آنها را از دریای سرخ یا "دریای نی ها" عبور می دهد و از سرزمین مصر بیرون می آید (خروج فصل ۱۴ را ببینید). هنگامی که آنها گرسنه هستند، خداوند برای آنها من، ماده ای چسبناک شیرین از درخت گز و پرندگان به نام بلدرچین فراهم می کند (فصل ۱۶).

آنها به کوه مقدس سینا می آیند. در طول کتاب مقدس چند بار حضور مقدس و ویژه خداوند در کوه در بین مردم داریم. خداوند با مردم در کوه سینا عهد می بندد. این میثاق در ۱۰ فرمان خلاصه شده است که طبق آنها سازگاری در جامعه ایجاد خواهد شد (به فصل ۲۰ خروج آیات ۱ تا ۲۱ مراجعه کنید). موسی دوباره با خدای عالی و مقدس دیدار می کند. دستورات روی سنگ نوشته شده است. بسیاری از جزئیات دیگر در مورد رفتار نیز آورده شده است. به عنوان مثال با یک بیگانه یا غریبه بد رفتاری نکنید، یا به آنها ظلم نکنید، عدالت مردم فقیر خود را انکار نکنید، رشوه نپذیرید (خروج ۲۳ آیه ۲، ۶، ۸).

موسی چیزهایی را که خدا به او گفته بود برای مردم نوشت (خروج ۲۴ آیه ۴) بعداً مردم قول خود را شکستند و گوساله طلایی را پرستش کردند (به قسمت ۳۲ خروج مراجعه کنید) با این کار آنها از فرمان دوم در مورد پرستش بت ها سرپیچی کردند (خروج ۲۰ آیات ۴ تا ۶). موسی از خدا خواست و خداوند از رحمت خود میثاق را تجدید کرد. ما در مورد این ملاقات در خروج ۳۳ آیات ۱۷ تا ۲۳ می خوانیم. همچنین خروج ۳۴ آیات ۱ تا ۱۰ و آیات ۲۸ تا ۲۹.

آیا به توصیف خدا توجه می کنید که او پروردگار، مهربان، بخشنده، دیر خشم، عاشقانه و وفادار است. این توصیفات درباره خدا در سراسر عهد عتیق از جمله مزامیر تکرار می شود.

از اینجا به بعد کتاب مقدس مضمون میثاق را در نظر بگیرید. ارمیا نبی کلام خدا را بیان می کند که منتظر میثاق جدیدی است که نه روی سنگ بلکه روی قلب مردم نوشته می شود (ارمیا ۳۱ آیات ۳۱ تا ۳۴).

عیسی به عنوان موسی دوم به ویژه در انجیل متی دیده می شود. موعظه سر کوه محتوای میثاق جدید را توصیف می کند {فصل ۵ تا ۷} این موضوع در مورد دوست داشتن خدا و دوست داشتن همسایه است.

داستان تغییر ظاهری حضرت عیسی در کوهی اتفاق می افتد و موسی و الیاس در چشم انداز ظاهر می شوند (نگاه کنید به متی ۱۷ آیه ۱ تا ۸) پطرس، یعقوب و یوحنا در آنجا هستند. شاگردان می دانند که خدا پدر خالق است. در اینجا آنها عیسی را به عنوان پسر خدا یادآوری می کنند - این پسر من است که من او را دوست دارم (آیه ۵). همچنین نگاه کنید به متی ۱۶ آیات ۱۶ - ۲۰. بنابراین آنها می دانند که عیسی خداست. سپس، پس از پنطیکاست (اعمال ۲ فصل) آنها خدا را به عنوان روح القدس می شناسند که به او قدرت، الهام و کمک و آرامی می بخشد.

یک خدا در سه. بعداً این را تثلیث نامیدند. مسیحیت واقعی بر اساس اعتقاد خداوند به عنوان تثلیث بنا شده است. عیسی فانوس دریایی است (یوحنا ۸ آیه ۱۲) تمام کتاب مقدس را در پرتو عیسی بخوانید.

سپس اندکی قبل از مرگ عیسی، آخرین شام او را با شاگردانش می خواندیم که او جامی را برداشت و گفت: "این خون من است که از عهد جدیدی که برای بسیاری از مردم برای آموزش گناهان ریخته شده است، ریخته شده است" (متی ۲۶ آیات

۲۷ تا ۲۸) ما خوشحال می شویم در این میثاق جدید که تحت آن زندگی می کنیم جایی که خدا قول می دهد خدای ما باشد و قول می دهیم قوم او باشیم.

بسیاری از کلیساها از جمله کلیساهای خودمان در آغاز یک سال جدید برنامه میثاق دارند که در آن می توانیم وعده های خود را برای خدمت به خدا با شادی تجدید کنیم. خدا آماده است که ما را ببخشد و شروع جدیدی به ما عطا کند. در موقعیت های شخصی خود ما خداوند دلسوز، بخشنده، سرشار از عشق و وفاداری باقی می ماند. او می خواهد ما به او اعتماد کنیم و اراده اش را برای جهانی هماهنگ انجام دهیم.

کلیسای متدیست دعای میثاق ویژه ای دارد که امروز می توانیم از آن خود بخواییم.

به شرح زیر است

من دیگر مال خودم نیستم بلکه مال تو هستم.
اراده تو، نه من، در همه کارها انجام شود،
هر کجا که مرا قرار دهی، در همه کارهایی که انجام می دهم و در همه تحمل هایم.
وقتی کار برای من باشد یا نباشد
وقتی مضطرب می شوم و وقتی که در آرامش هستم.
اراده تو هنگامی انجام می شود که برای من ارزش قایل شده و از من چشم پوشی شود.
چه زمانی که همه چیز دارم و چه زمانی که هیچ ندارم.
وقتی کاملم و وقتی کم دارم
من با کمال میل، تمام آنچه را که دارم و هستم خدمت تو ارائه می دهم،
هر زمان و مکانی که انتخاب کنی.
خدای شکوهمند و مبارک، پدر، پسر و روح القدس، تو از من هستی و من از آن تو هستم.
باشد که تا ابد اینگونه باشد.
بگذارید این عهد و پیمانی که اکنون روی زمین بسته شده در بهشت تحقق یابد.

آمین